Lieta Nr.11130062913

K39-0227-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā, 2014.gada 25.aprīlī

Valmieras rajona tiesa:

tiesnesis J.Grīnbergs

ar sekretāru S.Ādamsoni,

piedaloties prokurorei S.Kristapai

aizstāvei /pers. A/

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, /pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, 20.panta ceturtās daļas un /pers. E/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 315.panta.

Aprakstošā daļa

/pers. C/ un /pers. B/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību un vardarbības piedraudējumu, (laupīšanu).

Tā /pers. C/ un /pers. B/ 2013.gadā no 27.jūlija līdz 28.jūlijam plkst. 1.30, precīzi nenoskaidrotā laikā, būdami savstarpēji vienojušies par laupīšanas izdarīšanu Valmieras pilsētā, būdami /pers. D/ atbalstīti (/pers. D/ būdams informēts, ka /pers. C/ un /pers. B/ ir vienojušies par laupīšanas realizāciju (mantas atņemšanu, pielietojot vardarbību un draudus), lai minētajām personām būtu iespējams izdarīt laupīšanu, piekrita veikt šofera pienākumus), no Burtnieku novada, Rencēnu pagasta, Rencēniem ar /pers. D/ vadīto automašīnu ieradās Valmieras pilsētā, pēc kā no 2013.gada 27.jūlija plkst. 23.20 līdz 28.jūlija plkst.1.30, atrodoties Valmierā ar /pers. D/ vadīto automašīnu braukāja pa Valmieras pilsētas teritoriju, lai varētu izvēlēties laupīšanas upuri un atbilstošu vietu, kur laupīšanu būtu vieglāk realizēt.

Pēc tam /pers. C/ un /pers. B/, darbojoties personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās, būdami /pers. D/ atbalstīti, Valmierā uz Palejas ielas uzbruka /pers. F/, kuram kopīgi pielietoja vardarbību sitot un sperot pa dažādām ķermeņa daļām, kā arī pielietoja vardarbības draudus- pārmaiņus piedraudot ar nazi, pārvarēja cietušā /pers. F/ pretošanos un nolaupīja, izņemot no kabatām naudas maku EUR 1,42 (Ls 1) vērtībā ar tur atrodošām mantām: SEB bankas kredītkarti, „Maxima" paldies karti, „Baltik Mails" karti, braukšana atļauju, darba identifikācijas karti, mobilo telefonu „LG" EUR 142 (Ls 100) vērtībā ar tajā esošo „O karti" EUR 5,69 (Ls 4) kopvērtībā (Ls 3- kartes atjaunošanas vērtība un Ls 1- kartē esošā nauda), pēc kā /pers. D/ /pers. B/ un /pers. C/ sagaidīja un aizveda no nozieguma vietas.

Tādējādi, /pers. B/ un /pers. C/, būdami /pers. D/ atbalstīti, nolaupīja cietušajam /pers. F/ piederošo mantu EUR 149,40 (Ls 105) kopvērtībā un nodarīja cietušajam /pers. F/ miesas bojājumus: nobrāzums uz labās uzacs, zemādas asinsizplūdums zem kreisās acs, zemādas asinsizplūdums kreisās gūžas locītavas rajonā un nobrāzums kreisās ceļa locītavas rajonā, kas pieskaitāmi pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Šādi/pers. C/ un /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma (turpmāk KL) 176.panta otrā daļā.

/pers. D/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanas, kas saistīta ar vardarbību un vardarbības piedraudējumu, personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās (laupīšanas) atbalstīšanu, apzināti veicinot noziedzīga nodarījuma izdarīšanu un novēršot šķēršļus tā izdarīšanai.

Tā /pers. D/ 2013.gadā no 27.jūlija līdz 28.jūlijam plkst. 1.30, precīzi nenoskaidrotā laikā, būdams informēts, ka /pers. C/ un /pers. B/ ir vienojušies par laupīšanas realizāciju (mantas atņemšanu, pielietojot vardarbību un draudus), lai minētajām personām būtu iespējams izdarīt laupīšanu, no Burtnieku novada, Rencēnu pagasta, Rencēniem ar automašīnu iepriekšminētas personas atveda uz Valmieras pilsētu, pēc kā no 2013.gada 27.jūlija plkst. 23.20 līdz 28.jūlija plkst.1.30, atrodoties Valmierā ar automašīnu /pers.C/ un /pers. B/ vadāja pa Valmieras pilsētas teritoriju, lai minētās personas varētu izvēlēties laupīšanas upuri un atbilstošu vietu, kur laupīšanu būtu vieglāk realizēt, kā arī /pers. B/ un /pers. C/ sagaidīja un aizveda no nozieguma vietas. Tādējādi /pers. B/ un /pers. C/, būdami /pers. D/ atbalstīti, Valmierā uz Palejas ielas, darbodamies personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās, ar saskaņotām darbībām, uzbruka /pers. F/, kopīgi pielietoja vardarbību sitot un sperot, pa dažādām ķermeņa daļām, kā arī pielietoja vardarbības draudus- pārmaiņus piedraudot ar nazi, pārvarēja cietušā /pers. F/ pretošanos un nolaupīja naudas maku EUR 1,42 (Ls 1) vērtībā ar tur atrodošām mantām: SEB bankas kredītkarti, „Maxima" paldies karti, „Baltik Mails" karti, braukšana atļauju, darba identifikācijas karti, mobilo telefonu „LG" EUR 142 (Ls 100) vērtībā ar tajā esošo „O karti" EUR 5,69 (Ls 4) kopvērtībā (Ls 3- kartes atjaunošanas vērtība un Ls 1- kartē esošā nauda).

Tādējādi, ar savām darbībām /pers. D/ veicināja laupīšanas izdarīšanu, novēršot šķēršļus tās izdarīšanai, kā rezultātā /pers. B/ un /pers. C/, būdami /pers. D/ atbalstīti, nolaupīja cietušajam /pers. F/ piederošo mantu EUR 149,40 (Ls 105) kopvērtībā.

Šādi/pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts KL 176.panta otrā daļā un 20.panta ceturtā daļā.

/pers. E/ neziņoja, droši zinot, ka tiek gatavots un izdarīts smags noziegums. Tā zinot, ka 2013.gadā no 27.jūlija līdz 28.jūlijam plkst. 1.30, precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. D/, /pers. C/ un /pers. B/ ir vienojušies par laupīšanas realizāciju (mantas atņemšanu, pielietojot vardarbību un draudus), t.i., gatavojas izdarīt smagu noziegumu, kopā ar minētajām personām no Burtnieku novada, Rencēnu pagasta, Rencēniem ar /pers. D/ vadīto automašīnu devās uz Valmieras pilsētu, kur Valmierā meklēja laupīšanas upuri un atbilstošu vietu, kur laupīšanu būtu vieglāk realizēt, par to neziņoja tiesībsargājošajām iestādēm.

Kā arī, pēc tam, kad no 2013.gada 27.jūlija plkst. 23.20 līdz 28.jūlija plkst.1.30 /pers. C/ un /pers. B/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās, būdami /pers. D/ atbalstīti, Valmierā uz Palejas ielas bija izdarījuši smagu noziegumu - laupīšanu (mantas nolaupīšanu pielietojot vardarbību un draudus), t.i, /pers. F/ nolaupīja naudas maku EUR 1,42 (Ls 1) vērtībā ar tur atrodošām mantām: SEB bankas kredītkarti, „Maxima" paldies karti, „Baltik Mails" karti, braukšana atļauju, darba identifikācijas karti, mobilo telefonu „LG" EUR 142 (Ls 100) vērtībā ar tajā esošo „O karti" EUR 5,69 (Ls 4) kopvērtībā (Ls 3- kartes atjaunošanas vērtība un Ls 1- kartē esošā nauda), par to neziņoja tiesībsargājošajām iestādēm.

Šādi/pers. E/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts KL 315.pantā.

Lietā cietušais /pers. F/ pieteicis mantiskās kompensācijas pieteikumu Ls 105 vai EUR 149,40 apmērā.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka visu apsūdzēto vaina viņiem inkriminēto noziedzīgo nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta un viņi par to

izdarīšanu ir sodāmi.

Apsūdzētais /pers. B/ tiesas procesā savu vainu atzina un liecināja, ka bijuši /pers. D/ mājā, taisījuši grīdu. Vakarā aizbraukuši uz Valmieru atpūsties, gribējuši iet uz klubu, bet pārdomājuši. /pers.D/ izlaidis viņu ar /pers. C/ pie estrādes pastaigāties. Bijis dusmīgs uz /pers. C/, tam iemeslu aizmirsis. Nezinot, kas viņam uznācis, bet uzbrucis cietušajam. Iesitis viņam ar kāju pa seju, abi nokrituši. Tad cietušais bēdzis, skrējis līdzi. Tobrīd/pers. C/ bijis kaut kur aiz muguras. Pieskrējis cietušam klāt, iesitis ar kulaku pa seju un pāris reizes ar kulakiem pa ķermeni. Tad izvilcis nazi un cietušam piedraudējis, teicis, lai atdod visas mantas. Nazi iepriekš paņēmis no Oskara mašīnas. /pers. C/ bijis 5-6 m attālumā no viņa. Ar vienu roku pieturējis nazi un ar otru roku uzdauzījis pa kabatām. Telefonu izvilcis no kabatas, maks jau bijis izkritis. /pers. C/ laupīšanas laikā bijis aiz muguras, neko neesot darījis, skatījies. Tad gājuši prom, zvanījis /pers.D/, lai brauc pakaļ. Pirms tam maku un telefonu iedevis /pers. C/, /pers. C/ neesot zinājis no kurienes mantas nākušas, to nav teicis. Tad visi aizbraukuši atpakaļ uz Rencēniem. Zagtās mantas iznīcinātas. Telefonu aizvedis uz Rīgu un iesniedzis lombardā uz /pers. C/ vārda. Pēc tam /pers.D/ un /pers.E/ par laupīšanu izstāstījuši. Pirmstiesas izmeklēšanā sniedzis citādas liecības, jo bijis bail un bijis uztraukums, nezinājis ko un kā teikt. Noliedz, ka ar /pers. C/ būtu vienojušies par laupīšanu, to izdarījis viens. Doma paņemt mantas radusies, kad sācis cietušo sist.

Apsūdzētais /pers. C/ tiesas sēdē savu vainu celtā apsūdzībā neatzina. Paskaidroja, ka braukuši pie /pers.D/ taisīt grīdu un remontēt mašīnu. Neviens laupīšanu neesot ieplānojis. Domājuši aizbraukt uz naktsklubu atpūsties. /pers.D/ piekritis aizvest uz Multiklubu. /pers.B/ bijis dusmīgs, bet nezinot par ko. Abi izkāpuši no mašīnas un domājuši ar kājām aiziet uz Multiklubu. /pers.B/vienu brīdi aizskrējis. Pēc tam redzējis kā aizskrien cilvēks. Bijis otrā pusē ceļam un pēc tam piegājis klāt /pers.B/. /pers.B/ esot bijis piegājis klāt pie cietušā. Neko īpašu neesot redzējis vai dzirdējis. Dzirdējis, ka cietušais saka, lai liek mierā. Piegājis klāt un tad ar /pers.B/ātrā solī gājuši prom. Kad piegājis klāt, cietušais gulējis zemē un ar rokām aizsedzis seju. Mašīnā/pers. B/ teicis, ka atradis zemē blakus cietušam maku un telefonu. Makā esošo autovadītāja apliecību /pers. E/ izdomājusi pārdot. Iepriekš sniegtās liecības atšķiroties, jo viņam piedraudējuši, ka iesēdinās. Bijis dusmīgs arī uz /pers.B/ jo domājis, ka /pers.B/ viņu ir iegāzis.

Apsūdzētais /pers. D/ tiesas procesā savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina un liecināja, ka pie viņa uz Rencēniem atbraukuši /pers. C/, /pers.B/ un /pers.E/ Vakarā viņam bija jāved draudzene uz Valmieru uz darbu. Piedāvājis/pers. C/ ar /pers.B/ braukt līdzi, viņi piekrituši. Valmierā aizvedis abus uz Multiklubu, tur bijuši daudz cilvēki un aizbraukuši prom. Tad nolēmuši pavizināties pa Valmieru./pers.B/ ar /pers. C/ savā starpā apmainījušies ar asiem vārdiem. Tad pie Palejas ielas viņus izlaidis, viņi teikuši, lai atbraucot, ka viņi piezvanīs. Aizbraucis prom un apstājos pie „Topa". Pēc kāda laika zvanījis /pers. C/ vai /pers.B/ un teicis, lai brauc viņiem pretim un Palejas ielu. Viņus uz ceļa paņēmis mašīnā un braukuši uz Rencēniem. Ko pa ceļam /pers. C/ ar /pers.B/runājuši nav dzirdējis. Nākošā dienā /pers.B/ izstāstījis, ko viņi ir izdarījuši. Laupīšanu neesot atbalstījis. Iepriekš viņam draudējuši iesēdināt, tādēļ sniedzis nepatiesas liecības. Savu liecību sakritību ar līdzapsūdzēto liecībām skaidro ar faktu, ka policijas darbiniece Bērziņa viņam esot parādījusi /pers.B/un /pers. C/ liecības.

Apsūdzētā /pers. E/ savu vainu atzina pilnībā un tiesai liecināja, ka šobrīd lielāko daļu notikumi viņai esot grūti atcerēties. Zinājusi, ka tiek gatavota laupīšana. Bijusi jāved uz Valmieru/pers. D/ draudzene. Momentu neatceras, kuram radās ideja /pers.B/vai /pers. C/. Radusies ideja veikt „gopstopu". Kad dzirdējusi no viņiem frāzi „gopstop" nav sapratusi, ko tas nozīmē, bet kad vēlāk redzējusi, sapratusi. Sapratusi, ka tas ir kaut kas slikts. Braukuši pa nomaļu vietu un pamanīts cietušais. Ticis pavērsts skats uz abām pusēm, vai neviena nav./pers.B/ un /pers. C/ tikuši izlaisti, viņa ar /pers.D/ aizbraukuši uz „Topu". Kad viņus izlaiduši, viņai bijis skaidrs, ka būs laupīšana, bet nav ticējusi, ka viņi to izdarīs. Tā bijusi pirmā reize, kad viņi ko tādu izdarījuši. Uz laupīšanu viņi gājuši kopā. Tad viņi zvanījuši /pers.D/, abi skrējuši un bijis skaidrs, ka tas ir izdarīts. Kad/pers. D/ atbraucis pakaļ, teikts, ka tas izdevies. Ticis pārbaudīts telefons un kas ir makā. Par telefonu pusceļā izdomāts, ka to liks lombardā. „Gopstopu" izdomājuši /pers.B/ un /pers. C/. Nezina, kā viņi sarunājuši, ka /pers.D/ piedalās. /pers.D/vedis tur, kur

puiši prasījuši. Uz Valmieru braucot par iešanu uz klubu runa neesot gājusi. Kad piebraukuši pie cietušā, /pers.D/droši vien zinājis, ka būs kaut kas slikts. /pers.D/ teicis, ja būs sūdi, lai viņu iekšā nejauc. Tikušas meklētas tumšākas, nomaļākas vietas, kur mazāk cilvēki. Zinājusi, ka tiks gatavots un tika izdarīts noziegums. Neziņojusi, jo dzīvojusi kopā ar /pers. C/.

Lai arī apsūdzētais /pers. B/ savu vainu celtā apsūdzībā atzina faktiski daļēji (liecināja, ka laupīšanu izdarījis viens), apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ savu vainu faktiski neatzina, savukārt, apsūdzētā /pers. E/ savu vainu atzina pilnībā, tiesa uzskata, ka lietā iegūtie un pārbaudītie pierādījumi apstiprina visu apsūdzēto vainu viņiem inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Cietušais/pers. F/ tiesai liecināja, ka 2013. gada 28. jūlijā īsi pēc pusnakts gājis pa Palejas ielu uz Alus bāru. Bijis alkohola reibumā, bet ne lielā. Uzgājis uz taciņas, kas ved pāri pļavai, sajutis sitienu un nokritis zemē. Ātri pielecis kājās un skrējis atpakaļ uz ielas pusi. Paklupis un nokritis uz trotuāra zālājā. Viņam pieskrējuši klāt divi cilvēki. Ar rokām aizsedzis seju. Viens no uzbrucējiem no priekšas turējis pie sejas nazi, otrs no aizmugures rakājies pa kabatām. Uzbrucēji viņam situši. Neatceras, kur situši, pieļauj, ka pa seju. Viņam atņemts mobilais telefons un maks Pēc tam uzbrucēji aizmukuši uz Dīvaliņu ielas krustojumu. Pēc uzbrukuma bijusi sasista gūža, celis, zilumi zem acīm, sasista piere. Visi šie miesas bojājumi nodarīti no šiem uzbrucējiem. Nākošajā dienā saņēmis *draugiem.lv* portālā vēstuli no /pers. E/, ka ir atradusi viņa autovadītāja apliecību, piedāvāts to atgūt pret nelielu atlīdzību. Saņēmis arī vēstuli no /pers. C/. Vēstulē /pers. C/ mēģinājis izskaidrot kā tas noticis. Tur bijis rakstīts, ka /pers. C/ esot centies viņu glābt, sitis /pers.B/laukā nazi, rāvis nost. Šādi /pers. C/ izklāstītie notikumi neatbilstot patiesībai.

Tiesas izmeklēšanā Kriminālprocesa likuma (turpmāk KPL) 501.panta 1.punkta kārtībā tika nolasītas apsūdzētā /pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, jo starp tām un tiesā sniegtām liecībām pastāvēja svarīgas pretrunas. Tā /pers. B/ iepriekš liecinājis, ka /pers.D/palūdzis lauku mājā Rencēnos ielikt grīdu, viņš, /pers. C/ un /pers.E/aizbraukuši pie /pers.D/. visu dienu līdz pat vakaram taisījuši grīdu. Vakara pusē /pers. C/ ieminējies par „gop stops", kas nozīmē cilvēka aplaupīšanu. Izlēmuši, ka tiklīdz atbrauks /pers.D/, brauks uz pilsētu taisīt „gop stop". Kad atbraucis /pers.D/, par saviem nodomiem pastāstījuši arī viņam. /pers.D/atbalstījis viņu ideju, bet klāt nav gribējis piedalīties. /pers.E/ bijusi pret. Vakarā ap plkst.20.00 ieradušies Valmierā, braukājuši ar mašīnu pa pilsētu, gaidījuši, kad iestāsies tumsa, meklējuši iespējamo upuri. Braucot estrādes virzienā /pers. C/ pamanījis cilvēku ielas malā, /pers.D/ pabraucis nedaudz uz priekš, izlaidis viņu ar /pers. C/ ārā. Iepriekš sarunājuši ar /pers.D/, ka sazvanīsies. Viņš ar /pers. C/ ātrā solī devies pretim pamanītam cilvēkam. Neko nesakot, piegājuši klāt no mugurpuses, viņš ar kulaku iesitis pa seju. Cietušais sasvēries uz vienu pusi, viņš iesitis ar roku vēlreiz. Cietušais sasvēries, gandrīz nokritis, bet atguvis līdzsvaru un skrējis prom. Abi ar /pers. C/ skrējuši no pakaļas, īsti neatceroties vai cietušais pats paklupis vai /pers. C/ viņu nogrūdis, bet cietušais nokritis. Tad/pers. C/ iespēris cietušam ar zābaku pa vēderu, bet viņš iesitis ar kulaku pa seju. /pers. C/ pieprasījis cietušam atdot visu, kas ir. Tajā brīdī /pers. C/ bija izvilcis arī nazi, kuru novicinājis cilvēkam gar degunu, pēc tam nazi atdevis viņam. Viņš pielicis nazi cietušam pie kakla. Tikmēr/pers. C/ vilcis visu cietušam no kabatām laukā, izvilcis telefonu un maku. Kad tas bijis izdarīts skrējuši prom, zvanījuši /pers.D/, lai brauc pakaļ. Mājās apskatījuši, ko ieguvuši, veicot laupīšanu (1.sējums lietas lapa 156-158). Apsūdzētais /pers. B/ šīs savas liecības ir uzturējis arī spēkā būdams nopratināts atkārtoti kā aizdomās turētais (1.sējums lietas lapa 161-162), kā arī būdams nopratināts kā apsūdzētais savu vainu atzinis pilnībā (2.sējums lietas lapa 40).

Tiesas izmeklēšanā KPL 501.panta 1.punkta kārtībā tika nolasītas apsūdzētā /pers. C/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, jo starp tām un tiesā sniegtām liecībām pastāvēja svarīgas pretrunas. Tajās /pers. C/ liecinājis, ka kopā ar /pers.B/, /pers.D/ un /pers.E/ braukuši uz Valmieru pavizināties. Alkoholu lietojis tikai /pers.B/. Bijuši aizbraukuši uz Valmieras estrādi, ap plkst. 23.00. /pers.B/ radusies ideja kādu piekaut un atņemt visu, kas ir. Viņš/pers. B/ idejai piekritis, viņu sarunu dzirdējusi /pers.E/, kura teikusi, ka nebūs labi. /pers.D/ teicis, ka neko nezinot, ka brauc pie savas draudzenes. Viņš ar /pers.B/palicis pie estrādes, bet /pers.D/ ar /pers.E/aizbraukuši. Vienā brīdī ieraudzījuši sievieti, /pers.B/ierosinājis viņai uzbrukt. Viņš teici, ka sievieti neaiztiksim. Gājuši tālāk uz Multikluba pusi, pēkšņi /pers.B/ pieskrējis pie viena vīrieša, iesitis ar kāju pa galvu, abi nokrituši. Cietušais piecēlies un

sācis bēgt. /pers.B/ skrējis viņam pakaļ. Cietušais nokritis, /pers.B/ pieskrējis klāt un sācis sist ar kājām pa galvu. Pēc tam /pers.B/pielicis cietušam nazi pie kakla, bļāvis, lai dod telefonu un maku. Cietušais vilcis tos no kabatām ārā. /pers.B/ licis viņam paņemt telefonu un maku, viņš tos paņēmis. /pers.B/ teicis, lai arī viņš iesitot cietušam, viņš atteicies to darīt. /pers.B/ cietušo palaidis, cietušais aizskrējis. /pers.B/ ierosinājis pēc tam aplaupīt vēl vienu vīrieti, viņš atteicies to darīt. Tad pazvanījuši /pers.D/, lai brauc pakaļ. Mašīnā nolaupīto telefonu un maku atdevis /pers.B/. Telefonu vēlāk ieķīlājuši lombardā, naudu sadalījuši, nolaupītās cietušā autovadītāja tiesības nolēmuši pārdot cietušam, izmantojot portālu *draugiem.lv* (1.sējums lietas lapa 116-118). Nopratināts atkārtoti /pers. C/ papildus liecināja, ka atrodoties Rencēnos, /pers.D/izdomājis, ka jābrauc „gop stop", kas nozīmē cilvēka aplaupīšana. Pēc tam visi braukuši uz Valmieru. Braukājuši pa Valmieru, meklējuši tumšu vietu un upuri. Pamanījuši cilvēku, kas iet pa ielu, automātiski pieņemts lēmums aplaupīt šo cilvēku. /pers.D/ pabraucis uz priekšu, viņu un /pers.B/ izlaidis no mašīnas. Viņš pie cietušā piegājis brīdī, kad /pers.B/ cietušam pie kakla pielicis nazi. /pers.B/pieprasījis, lai atdot maku un telefonu, piespiedis stingrāk nazi. Cietušais izņēmis pieprasītās mantas un atdevis viņam (1.sējums lietas lapa 120 -121).

Tiesas izmeklēšanā KPL 501.panta 1.punkta kārtībā tika nolasītas apsūdzētā /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, jo starp tām un tiesā sniegtām liecībām pastāvēja svarīgas pretrunas. Tā /pers. D/ liecinājis, ka /pers. C/ un /pers. B/ atbraukuši viņam līdz uz Rencēniem. Vakarā nav bijis ko darīt, /pers. C/ ar /pers. B/ ierunājies, ka vajag uztaisīt „gop stopu", jo neesot naudas cigaretēm. Ierosinājuši braukt uz Valmieru, tad visi sakāpuši mašīnā un braukuši, meklējuši piemērotu vietu, kur veikt laupīšanu. Viņš vienkārši uz dullo braucis pa pilsētu, vienā vietā izlaidis /pers. B/ un /pers. C/, izlaidis pēc viņu abu norādēm. Iepriekš sarunājuši, ka sazvanīsies, kad vajadzēs viņus paņemt. Ar automašīnu stāvējis pie veikala „Top", kad zvanījis /pers. C/ braucis viņiem pakaļ. Mašīnā teikuši, ka piekāvuši vienu vīrieti, nolaupījuši maku un telefonu (1.sējums lietas lapa 186-187). Pēc apsūdzības uzrādīšanas prokuratūrā, /pers. D/ ir liecinājis, ka sevi atzīst par vainīgu pilnībā, lēmumā norādītie fakti atbilstot patiesībai (2.sējums lietas lapa 37).

Bez tam, tiesas izmeklēšanā saskaņā ar KPL 501.panta 2.punktu, tika nolasītas arī apsūdzētās /pers. E/ iepriekš sniegtās liecības, jo viņa norādīja, ka ir aizmirsusi lietas apstākļus. /pers. E/ liecinājusi, ka bijusi kopā ar Oskaru, /pers. C/ un /pers. B/Valmierā, puiši izdomājuši, ka vajadzētu taisīt „gop stop", kas nozīmē aplaupīt cilvēku. Viņa ieteikusi puišiem to nedarīt, bet viņi nav klausījuši. Tikusi meklēta tumša iela, kur nav daudz tautas. Par cik /pers.D/ ir problēmas ar kāju, viņš palicis automašīnā. Ieraudzījuši puisi, kas gājis pa ielu, ticis pieņemts lēmums puisi aplaupīt. Izlaists/pers. C/ un Klāvs, lai aplaupītu šo puisi. /pers.D/nav gribējis, lai ievēro viņa automašīnu, tādēļ puiši izlaisti tālāk no notikuma vietas. Pēc kāda laika piebraukuši pie puišiem, viņi ielēkuši automašīnā un ātri braukuši uz Rencēniem. Puiši nolaupījuši telefonu un maku (1.sējums lietas lapa 100-102). Pratināta atkārtoti /pers. E/ ir sniegusi analoģiskas liecības, izņemot faktu, ka ideja braukt uz Valmieru aplaupīt cilvēkus radusies /pers.D/ dzīvesvietā Rencēnos (1.sējums lietas lapa 104-105).

Tiesai nav pamats apšaubīt cietušā liecības par to, ka viņam ir uzbrukušas divas personas, kuras kopīgi, viņam sitot un nodarot miesas bojājumus, kā arī piedraud ar vardarbību, izmantojot nazi, ir nolaupījušas telefonu un maku. Uzbrukuma faktu un vardarbību pierāda lietā veiktās tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinums, ka cietušam /pers. F/ konstatēti šādi miesas bojājumi: nobrāzums uz labās uzacs, zemādas asinsizplūdums zem kreisās acs, zemādas asinsizplūdums kreisās gūžas locītavas rajonā un nobrāzums kreisās ceļa locītavas rajonā; minētie miesas bojājumi varēja rasties cietu, trulu priekšmetu (priekšmeta) ne mazāk kā 4 traumatisku iedarbību rezultātā, iespējams, lēmumā norādītajā laikā un apstākļos 2013.gada 28. jūlijā, minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura, kā kopumā, tā katrs atsevišķi, pieskaitāmi pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem (1.sējums lietas lapa 21-22).

Telefona un maka zādzību aptirpina fakti, ka cietušā telefons LG izņemts no lombarda, kur to saskaņā ar pirkuma līgumu nodevis apsūdzētais /pers. C/ (1.sējums lietas lapa 81-84), kā arī ka apsūdzētā /pers. E/ sarakstījusies portālā *draugiem.lv,* piedāvājot atpirkt cietušajam viņa autovadītāja apliecību, kas iepriekš atradās nolaupītā makā (1.sējums lietas lapa 10-13).

Tiesa atrod par pierādītu, ka laupīšanas uzbrukumu cietušajam /pers. F/ ir īstenojuši abi apsūdzētie /pers.

C/ un /pers. B/, kopīgi personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās veicot viņiem celtā apsūdzībā minētās darbības, kā arī /pers. D/, zinādams par plānotu laupīšanu, ir palīdzējis šī nozieguma izpildīšanu- nogādājis /pers. C/ un /pers. B/ nozieguma vietā un pēc tam aizvedis no tās prom.

Lai arī tiesājamais /pers. B/ tiesas procesā norādīja, ka laupīšanu veicis viens, /pers. C/ liecināja, ka tajā nav piedalījies (notiekošo nav sapratis), savukārt /pers. D/ noliedza, ka zinājis par līdzapsūdzēto nodomu veikt noziegumu, tiesa šīm apsūdzēto liecībām nepiedod ticamību, jo uzskata, ka pārējie lietā iegūtie pierādījumi tās neapstiprina.

Apsūdzētā /pers. E/ gan pirmstiesas izmeklēšanā, gan tiesā ir sniegusi faktiski analoģiskas liecības, no kurām secināms, ka visi trīs līdzapsūdzētie jau Rencēnos ir vienojušies braukt uz Valmieru izdarīt noziegumu- aplaupīt kādu cilvēku, ko arī pēc tam īstenojuši. /pers. D/, zinādams par šo nodomu, aizvedis visus uz Valmieru, tur kopā meklējuši nozieguma izdarīšanai atbilstošu vietu un uzbrukuma upuri, /pers. C/ un /pers. B/ no mašīnas izlaisti un attiecīgais noziegums ir izdarīts. Tiesa šīm /pers. E/ liecībām piedod ticamību.

Arī apsūdzētie /pers. B/ un /pers. C/ pirmstiesas izmeklēšanā ir atzinuši, ka jau pirms nozieguma izdarīšanas abiem radies nodoms veikt laupīšanu, vienojušies to izdarīt un kopā arī to veikuši. Abi apsūdzētie sākotnēji ir atzinuši kopīgu darbību veikšanu- cietušā ķeršanu, sišanu viņam, piedraudēšanu ar nazi un mantu atņemšanu, kas vērstas uz laupīšanas izdarīšanu un šī nozieguma pabeigšanu. Arī /pers. D/ sākotnējās liecībās ir atzinis, ka jau Rencēnos visiem radusies ideja veikt laupīšanu, /pers. B/ un /pers. C/ aizvedis uz viņu lūgto vietu un pēc nozieguma izdarīšanas no turienes paņēmis.

Tiesa šīm pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzēto /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ sniegtām liecībām piedod ticamību. Tās pēc sava faktu izklāsta attiecībā uz nozīmīgiem lietas apstākļiem principiāli sakrīt. Tiesai nav pamats pieļaut, ka visi apsūdzētie pirmstiesas izmeklēšanā būtu piespiesti sniegt vienādas un nepatiesas liecības. Tiesas rīcībā nav nekādu pierādījumu, ka procesa virzītājs būtu kādā veidā piespiedis apsūdzētos šādi nepatiesi liecināt vai liecības kā savādāk neatspoguļotu pašu apsūdzēto brīvi pausto notikušā atreferējumu, kas ļauj šīm liecībām piedot ticamību. Tiesa ņem vērā, ka šo liecību saturs sakrīt, ne tikai pēc būtības, bet arī specifiskās niansēs, piemēram, visi apsūdzētie liecībās lieto terminu „gop stop", kas viņu žargonā nozīmē laupīšanu. Šādu specifisku nianšu sakritība papildus apstiprina tiesas secinājumus par šo liecību patiesumu. Tiesas ieskatā apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ tiesas procesā sniegtās liecības ir vērstas uz to, lai izvairītos no kriminālatbildības, savukārt /pers. B/ liecības ir vērstas uz to, lai notikušās laupīšanas apstākļus padarītu par nenozīmīgākiem (ar vieglāku juridisko kvalifikāciju) vai lai pasargātu no atbildības līdzapsūdzēto /pers. C/.

Arī apsūdzētā /pers. C/ vēstule, ko viņš rakstījis no ieslodzījuma vietas cietušajam /pers. F/ (2.sējums lietas lapa 106-107) apstiprina, ka /pers. C/ notikušā faktus katru reizi cenšas interpretēt savādāk un sev labvēlīgā gaismā, kas vēlreiz pierāda, ka tiesā sniegtām liecībām nav pamats piedot ticamību. Tā, piemēram, vēstulē /pers. C/ norāda, ka pieskrējis pie cietušā, kad /pers. B/ cietušam pielicis nazi galvas rajonā, viņš nazi /pers. B/ no rokām izsitis un pēc tam centies noraut /pers. B/ no cietušā. Šādi /pers. C/ vēstulē norādītie fakti ir pretrunā ir viņa paša pirmstiesas izmeklēšanā sniegto liecību saturu, kā arī tiesā atspoguļoto notikuma gaitu.

Cietušais /pers. F/ liecību pārbaudē uz vietas ir parādījis nozieguma vietu un notikušā apstākļus (1.sējums lietas lapa 93-99). Arī apsūdzētie /pers. C/ un /pers. B/ savu liecību pārbaudēs uz vietas (1.sējums lietas lapa 134-140, lietas lapa 172-178), ir norādījuši identisku nozieguma izdarīšanas vietu un tās apstākļus, kas arī papildus tiesai ļauj piedod ticamību cietušā liecībām un abu apsūdzēto sākotnējām liecībām.

Tiesa uzskata, ka apsūdzēto /pers. B/ un /pers. C/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc KL 176.panta otrās daļas, jo apsūdzētie personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās veica svešas mantas laupīšanu, pielietojot vardarbību- sitot un sperot cietušajam, kā arī vardarbības draudus - piedraudot ar nazi. Lai arī prokurors celtās apsūdzības dispozīcijas atreferējuma daļā nav norādījis kvalificējošo pazīmi- pielietojot vardarbības draudus, tomēr faktisko apstākļu aprakstošā daļā šī kvalificējošā pazīme ir norādīta, tātad attiecīga apsūdzība ir celta. Abu apsūdzēto iepriekšējo vienošanos veikt laupīšanu apliecina kā pierādījumi par

iepriekšēju nodomu veikt laupīšanu, tā arī abu saskaņotās darbības, kas bija vērstas uz vardarbības pielietošanu.

Apsūdzētā /pers. D/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc KL 176.panta otrās daļa 20.panta ceturtās daļas, jo viņš atbalstīja apsūdzēto /pers. B/ un /pers. C/ izdarīto laupīšanu- apzināti veicināja nozieguma izdarīšanu un novērsa šķēršļus tā izdarīšanai, vedot apsūdzētos uz Valmieru un meklējot laupīšanas izdarīšanai atbilstošu vietu, kā arī pēc nozieguma veikšanas braucot viņiem pakaļ uz nozieguma vietu.

Apsūdzētās /pers. E/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc KL 315.panta, jo viņa zinādama, ka tiek plānots izdarīt un ir izdarīts smags noziegums, neziņoja par to tiesībsargājošās iestādēm.

Nosakot apsūdzētiem piemērojamā soda veidu un mēru, saskaņā ar KL 46.panta regulējumu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzēto personības, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Izvērtējot soda veidu un tā apmēru, tiesa vadās arī no KL 35.panta otrās daļas un piemēro tādu sodu, lai tas sasniegtu likumā noteiktos mērķus, tajā skaitā, aizsargāt sabiedrības drošību, sodīt vainīgo personu par izdarīto un panākt, lai notiesātais atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas nākotnē.

Saskaņā ar KL 7.pantu apsūdzētais /pers. B/ izdarījis tīšu smagu noziegumu. Noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušam radīts veselības kaitējums (maznozīmīgi miesas bojājumi) un mantisks zaudējums.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. B/ personību, noskaidrots, ka iepriekš nav tiesāts, administratīvā sodāmība dzēsta, nav ziņu, ka sastāvētu psihiatra, narkologa uzskaitē, pēc paša vārdiem- pirms apcietināšanas strādājis būvniecībā, ir aizdomās turamā statuss citā krimināllietā par laupīšanas izdarīšanu.

Tiesa saskaņā ar KL 47., 48.pantu apsūdzētam /pers. B/ nekonstatē ne atbildību mīkstinošos, ne atbildību pastiprinošos apstākļus. Tajā skaitā, tiesa par atbildību mīkstinošo apstākli neatzīst faktu, ka apsūdzētais savu vainu nozieguma izdarīšanā atzina, jo viņam celto apsūdzību viņš faktiski neatzina, noliedzot laupīšanas izdarīšanu personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, par ko tiesa viņu ir atzinusi par vainīgu un notiesā.

Ņemot vērā norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. B/ ir sodāms ar inkriminētā panta sankcijā paredzēto sodu- brīvības atņemšanu uz 2 gadiem bez mantas konfiskācijas ar policijas kontroli uz 1 gadu. Tiesa šādu soda mēru atzīst par taisnīgu un samērīgu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam, smagumam, viņa lomai nozieguma izdarīšanā, apsūdzētā personībai, ka nepastāv atbildību mīkstinošie, pastiprinošie apstākļi. Vienlaicīgi tiesa, ņemot vērā jau norādītos apstākļus, neieguva pārliecību, ka, sodu neizciešot, apsūdzētais turpmāk neizdarīs jaunus likumpārkāpumus, tādēļ nesaskata pamatu piemērot KL 55.pantu un /pers. B/ notiesāt nosacīti.

Saskaņā ar KL 52.panta piekto daļu soda termiņā /pers. B/ ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks no 2013.gada 3.septembra līdz sprieduma pasludināšanai.

Tā kā lietas izskatīšana ir pabeigta, apsūdzētam /pers. B/ noteikts ar brīvības atņemšanu saistīts sods, līdz sprieduma stāšanās spēkā apsūdzētam saglabājams drošības līdzeklis apcietinājums.

Saskaņā ar KL 7.pantu apsūdzētais /pers. C/ izdarījis tīšu smagu noziegumu. Noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušam radīts veselības kaitējums (maznozīmīgi miesas bojājumi) un mantisks zaudējums.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. C/ personību, noskaidrots, ka viņš iepriekš tiesāts: 2012.gada 12.jūlijā ar Valmieras rajona tiesas spriedumu pēc KL 175.panta trešās daļas, 185.panata pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem un 6 mēnešiem, 2013.gada 11.oktobrī ar Valmieras rajona tiesa spriedumu pēc KL 175.panta 3.daļas un galīgais sods pēc spriedumu kopības noteikts brīvības atņemšanu uz 3 gadiem nosacīti ar pārbaude slaiku uz 3 gadiem un 6 mēnešiem, administratīvā sodāmība dzēsta, ar tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumu konstatēts, ka nozieguma izdarīšanas laikā un pašlaik ar psihisku slimību neslimo, konstatēti organiski personības un uzvedības

traucējumi, kas neliedz saprast savu darbību un to vadīt, pēc paša vārdiem- pirms apcietināšanas strādājis celtniecībā.

Tiesa apsūdzētam /pers. C/ nekonstatē atbildību mīkstinošos apstākļus. Tiesas saskaņā ar KL 48.panta pirmās daļas 1.punktu /pers. C/ par atbildību pastiprinošo apstākli atzīst- noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Ņemot vērā norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. C/ ir sodāms ar inkriminētā panta sankcijā paredzēto sodu- brīvības atņemšanu uz 1 gadu 8 mēnešiem bez mantas konfiskācijas ar policijas kontroli uz 1 gadu. Tiesa šādu soda mēru atzīst par taisnīgu un samērīgu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam, smagumam, viņa lomai nozieguma izdarīšanā, apsūdzētā personībai, faktam, ka nepastāv atbildību mīkstinošie, bet pastāv viens atbildību pastiprinošais apstāklis. Tā kā apsūdzētais /pers. C/ šo noziegumu ir izdarījis nosacītās notiesāšanas pārbaudes laikā, tiesa nesaskata pamatu piemērot KL 55.pantu un viņu notiesāt nosacīti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu piespriestam sodam daļēji pieskaitāms neizciestais sods- brīvības atņemšanu uz 3 gadiem pēc Valmieras rajona tiesas 2013.gada 11.oktobra sprieduma un galīgais sods /pers. C/ nosakāms brīvības atņemšanu uz 3 gadiem un 6 mēnešiem ar policijas kontroli uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. C/ tiesas noteiktā soda termiņā ieskaitāms iepriekšējā krimināllietā aizturējumā pavadītais laiks 2011.gadā no 12.decembra līdz 14.decembrim un šajā krimināllietā apcietinājumā pavadītais laiks no 2013.gada 3.septembra līdz sprieduma pasludināšanai.

Tā kā lietas izskatīšana ir pabeigta, apsūdzētam /pers. C/ noteikts ar brīvības atņemšanu saistīts sods līdz sprieduma stāšanās spēkā apsūdzētam saglabājams drošības līdzeklis apcietinājums.

Saskaņā ar KL 7.pantu apsūdzētais /pers. D/ izdarījis tīša smaga nozieguma atbalstīšanu. Atbalstītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušam radīts veselības kaitējums (maznozīmīgi miesas bojājumi) un mantisks zaudējums.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. D/ personību, noskaidrots, ka viņš uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi nebija tiesāts, šobrīd tiesāts ar Valmieras rajona tiesas 2013.gada 3.septembra spriedumu pēc KL 313.panta ar naudas sodu Ls 600, administratīvā sodāmība dzēsta, nav ziņu, ka sastāvētu psihiatra, narkologa uzskaitē, strādā algotu darbu.

Tiesa saskaņā ar KL 47., 48.pantu apsūdzētam /pers. D/ nekonstatē ne atbildību mīkstinošos, ne atbildību pastiprinošos apstākļus.

Ņemot vērā norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. D/ ir sodāms ar inkriminētā panta sankcijā paredzēto sodu brīvības atņemšanu uz 1 gadu bez mantas konfiskācijas.

Ņemot vērā apsūdzētā personību, nozieguma raksturu, apsūdzētā lomu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tiesa ieguva pārliecību, ka, sodu neizciešot, apsūdzētais turpmāk varētu neizdarīt jaunus likumpārkāpumus, tādēļ saskaņā ar KL 55.pantu tiesa viņu notiesā nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem, uzliekot par pienākumu nemainīt dzīvesvietu bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas un piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem.

Tā kā lietas izskatīšana ir pabeigta, ar sprieduma spēkā stāšanos /pers. D/ atceļams drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā.

Saskaņā ar KL 7.pantu apsūdzētā /pers. E/ izdarījusi tīšu mazāk smagu noziegumu.

Pārbaudot apsūdzētās /pers. E/ personību, noskaidrots, ka viņa iepriekš nav tiesāta, administratīvā sodāmība dzēsta, nav ziņu, ka sastāvētu psihiatra, narkologa uzskaitē.

Tiesa saskaņā ar KL 47.panta otro daļu apsūdzētai /pers. E/ atzīst atbildību mīkstinošo apstākli- vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēlošana. Apsūdzētai tiesa nekonstatē atbildību pastiprinošos apstākļus.

Ņemot vērā norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. E/ sodāma ar inkriminētā panta sankcijā paredzēto sodu- piespiedu darbu uz 60 stundām.

Tā kā lietas izskatīšana ir pabeigta, ar sprieduma spēkā stāšanos /pers. E/ atceļams drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā.

Saskaņā ar KPL 240. panta pirmo daļu lietā esošie lietiskie pierādījumi- mobilais telefons „LG" atdodams cietušam A,/pers. F/; pirkuma līgums, ieņēmuma-izdevuma pavadzīme glabājama kopā ar krimināllietu.

Tā kā cietušais /pers. F/ mantiskās kompensācijas pieteikumu tiesas sēdē neuzturēja spēkā, tiesa to pēc būtības neizskata un noraida.

Apsūdzētam /pers. C/ pirmstiesas un tiesas procesā pēc viņa lūguma tika nodrošināta valsts nodrošinātā juridiskā palīdzība- piedalījās aizstāve. Saskaņā ar KPL 367. panta pirmās daļas 4. punktu un 368. panta pirmo daļu no apsūdzētā /pers. C/ valsts labā piedzenami šie procesuālie izdevumi EUR 219,14 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Tiesa, vadoties no KPL 511., 512., 520. pantiem nosprieda:

/pers. B/atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176.panta otrā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem bez mantas konfiskācijas ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Brīvības atņemšanas soda izciešanu /pers. B/ skaitīt no 2014.gada 25.aprīļa. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku 2013.gada 3.septembra līdz 2014.gada 24.aprīlim.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim saglabāt /pers. B/ drošības līdzekli – apcietinājumu.

/pers. C/atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176.panta otrā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 8 (astoņiem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu šim sodam daļēji pievienot neizciesto sodu- brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem pēc Valmieras rajona tiesas 2013.gada 11.oktobra sprieduma un galīgo sodu /pers. C/ noteikt brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Brīvības atņemšanas soda izciešanu /pers. C/ skaitīt no 2014.gada 25.aprīļa. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda termiņā ieskaitīt krimināllietā pēc Valmieras rajona tiesas 2013.gada 11.oktobra sprieduma aizturējumā pavadīto laiku 2011.gadā no 12.decembra līdz 14.decembrim un šajā krimināllietā apcietinājumā pavadīto laiku 2013.gada 3.septembra līdz 2014.gada 24.aprīlim.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim saglabāt /pers. C/ drošības līdzekli – apcietinājumu.

/pers. D/atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176.panta otrā daļā un 20.panta ceturtā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu bez mantas konfiskācijas. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu /pers. D/ noteisāt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 (trīs) gadiem, uzliekot par pienākumu nemainīt dzīvesvietu bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas un piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem.

Ar sprieduma spēkā stāšanos atcelt /pers. D/ drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā.

/pers. E/atzīt par vainīgu Krimināllikuma 315.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījumā un sodīt ar piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām.

Ar sprieduma spēkā stāšanos atcelt /pers. E/ drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā.

Lietiskos pierādījumus:

- mobilo telefonu „LG" atdot /pers. F/;

- pirkuma līgumu, ieņēmuma-izdevuma pavadzīmi glabāt kopā ar krimināllietu.

Noraidīt/pers. F/ mantiskās kompensācijas pieteikumu.

Piedzīt no /pers. C/ par labu valstij procesuālos izdevumus saistībā ar samaksu advokātam EUR 219,14 (divi simti deviņpadsmit *euro* un 14 centi). Šajā daļā spriedumam noteikt 30 (trīsdesmit) dienu termiņu tā labprātīgai izpildei.

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības, Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību (protestu) Valmieras rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2014.gada 26.maijs.

Tiesnesis: J.Grīnbergs